

[Bøgholm.]

frem imod det forenede Europa. Vil man opnå amerikansk støtte til at nærme de to blokke til hinanden — og det kan vel være nødvendigt — vil det også være nødvendigt at drage politiske konsekvenser af det kommende økonomiske samarbejde, således at vi skaber en vesteuropæisk fællespolitik. Der er dansk enighed om at ville arbejde for et nært økonomisk samarbejde mellem de seks og de syv.

For at stille dansk politik så stærkt som muligt i dette arbejde vil det være af betydning, at så mange af det høje tings medlemmer som muligt stiller sig bag Danmarks medlemskab. Også ud fra dette synspunkt agter jeg at stemme for ratifikationen. Jeg håber, det kun er et første skridt frem mod et forenet Europa. Jeg tror, valget står mellem Europas enhed og Europas undergang.

Lannung: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Hans Schmidt, at med mine udtalelser ved første behandling sigtede jeg til det ærede medlems holdning ved vor debat i juli i fjor, hvor det ærede medlem stemte imod, men ikke mindre til det ærede medlems bemærkninger ved første behandling af den foreliggende sag, hvor han understregede, at der ikke var anledning til at ændre dette hans standpunkt, men hvor det ærede medlem endog skærpede det ved at tilføje „tværtimod“ og foreholdt os andre, at — jeg beder om tilladelse til et citat —: „sagens udvikling til dato har bekræftet, at mine“ — altså det ærede medlems — „vurderinger var rigtige“.

Jeg mindede samtidig om, hvad det ærede medlem på tilsvarende linje skrev i den af mig citerede artikel. Det var en nytårsartikel i Der Nordschleswiger, ikke som fejlskrevet af den, der tog afskriften: Flensburger Tageblatt; men indholdet, som er det vigtigste — stedet kunne vel ikke være meget betydningsfuldt — var rigtigt. Der stod — hvis jeg må have lov til at citere —:

„Vi“ — altså det tyske mindretal — „er af den opfattelse, at denne blokdanelse“ — og det ville sige de syv — „er en hindring på vejen til det europæiske fællesskab, og at den kun kan vanskelig-

gøre integrationen, og at Danmark med indtræden i det lille frihandelsområde fraskriver sig muligheden for af eget initiativ at yde et afgørende bidrag til det store og faste europæiske fællesskab. Det ville have været tilfældet gennem en indtræden i det europæiske fællesmarked.“

Citatet er, det vil jeg gerne sige til det ærede medlem, alt andet end løserevet. Det giver klart udtryk for et synspunkt, endog en skarp stillingtagen til det betydningsfulde udenrigs- og statspolitiske skridt, som Danmark stod over for, som jeg måtte finde det helt naturligt et øjeblik at se på. Hvad jeg fremhævede heroverfor, var det ganske enkle og nærliggende, at det ud fra det ærede medlems gentagne gange udtalte vilje til at stå i et positivt forhold til den danske stat havde været en naturlig konsekvens, hvis han og det tyske mindretal i Sønderjylland havde besluttet positivt at støtte de tendenser og kræfter, der målbevidst arbejder for det videst mulige samarbejde mellem fællesmarkedet og frihandelssammenslutningen. Jeg pegede i denne forbindelse på, at de fire nordtyske lande fulgte denne linje og havde rettet henvendelse i overensstemmelse hermed til forbundskansler Adenauer, og henviste endelig til professor Erhards holdning.

Selv om jeg ikke et øjeblik tvivler om, at det ærede medlem tager selvstændigt standpunkt, som han fremhævede det i dag, måtte alle disse ting dog have betydning ved det ærede medlems overvejelser med hensyn til hans endelige standpunkttagen i denne vigtige sag, hvorfor jeg tillod mig at fremholde dem over for det ærede medlem. Det var ud fra dette sæt af grunde, jeg gav udtryk for det synspunkt, at jeg ville finde det naturligere, hvis det ærede medlem var med til at støtte de bestræbelser, jeg har omtalt, fremfor mere eller mindre at gå i rette med Danmark og vende sig mod Danmarks tiltræden af de syv. Jeg henstillede derfor til overvejelse og eftertanke, om det alligevel ikke ville være den rette politik at følge den linje, jeg nærmere var gået ind på, hverken mere eller mindre.

Jeg læste med stor tilfredshed — jeg tror dagen efter — den ledende artikel i Der Nordschleswiger for den 4. februar, der bl. a. understreger, at det af det ærede medlem hr. Hans Schmidt indtagne stand-